

ODWINAĆ (5) *vb pf*

o jasne.

[*inf* odwinąć.] ◇ *fut* [1 sg odwinę.] ◇ 3 sg odwinie (2). ◇ *praet* 3 sg *m* odwinął (1). ◇ *imp* 2 pl odwińcie (1). ◇ *part praet act* odwinąwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVIII w.: odwinąć się.

1. *Zdjąć to, czym coś było owinięte* (2) :

odwinąć co [= owinięte] (2): Przydzie bárwierz do opráwowania/ odwinie mu głowę/ á Pukárzewfki rzeczce/ miły bárwierzu namniey mie thá ráná nie boli *GórnDworz* S8v [*idem*] *WerGośc* 252.

[*Przen [co = owijające]*: widzę żeś ty plałrzykiem twoim powikłał rzeczy/ żeby cię nierozumiano: odwinę ia ten twój Plałrzyk/ áby cię wżyfcy rozumieli. *ŁaszczRecepta* 73.]

2. *Odgiąć* (3) :

odwinąć co czym (1): Item pułzką wełchpithalyu v szwyenthego Walenthego ognywo zlaczułzką polowyczą noziczek odwynawfchi vkradl *LibMal* 1547/124v.

a. *Odchylić szatę* (2) :

odwinąć co [część ciała] (1): Nie kriyćie członków/ podołków podwińcie/ [...] pierśi odwińcie: Iżby ku bićiu Otworzyłté miáłá Ręká wściekła *GórnTroas* 12.

odwinąć co [ubiór] z kogo [z siebie] (1): w thym odwinął łukno s siebie/ vkazał ciało gołe pełne ran śinych y krwáwych *BielKron* 107.

[*odwinąć co [ubiór] od czego*: tákież y łzáty od nog trzebá odwinąć áby imi len nie był połaman *Cresc* 1571 188.]

Synonimy: 2. *odgiąć, odwieść.*

Formacje współrdzenne cf 2.WIĆ.